

IMPULS

NR. 3 SEPTEMBER 1992 21. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Æresmedlemmer	1
Sct. Georgs kalender	2
Kender du egentlig din familie	3
Du skal bare være dig selv	4
Strøtanker	5
Gambia Projektet	6
Spejdersind	6
Bedstemødre	7
Hvem er jeg	7
Smilet	8
Lykke	9
Hvad forstår du ved en positiv livsanskuelse	9
En ven	10
Ydmyghed	11
At leve er en glæde	11
Medansvar	13
Spejlet	13
Det er dejligt at leve	14
Adresser	19
Undskyld jeg provokerer	20

LIVSKVALITET

Jeg er samler af øjeblikke
med berigende glæde i
og har fået en skattekiste
med et indhold af stor værdi

Jeg mindes et lille barns hænder
min hånd så tillidsfuldt fandt,
en buket skabt af vilde blomster
samlet ind ved en grøftkant.

Jeg har fundet det i et favntag
i et blik med fortrolighed i
i tusind små ting fandt jeg stunder
med et øjeblikks fuld harmoni.

Beständig jeg søger og finder
i alt hvad der sker og er sket
mange smukke små øjeblikke
som giver hverdagen »livskvalitet«.

*Fra Kuduhornet,
Sct. Georgs Gildet i Kalundborg*

ÆRESMEDLEMMER

Som det kan læses i Sct. Georg, holder vi ekstraordinært landsgildeting i forbindelse med gildemesterstævnet. Jeg vil gerne her overfor gildeledelserne uddybe motivationen.

Der er vel ikke to personer, der har betydet mere for spejderbevægelsens anseelse både herhjemme og i udlandet end Dronning Ingrid og Prinsesse Benedikte. Det falder derfor helt naturligt for landsgilderådet at gildebevægelsen, hvis medlemmer jo alle har nydt godt af Dronningens og Prinsessens indsats, siger tak herfor med at tilbyde æresmedlemskab. Det skal her indskydes, at vi på forhånd har »sonderet terrænet« og har vished for, at anmodningen om æresmedlemskab vil blive modtaget positivt.

Det kunne tænkes, at enkelte gildebrødre vil finde det betænkeligt at udnævne æresmedlemmer »udefra«. Hertil vil jeg blot anføre, at begge kandidater under normale omstændigheder forlængst ville være opfordret - og sandsynligvis optaget i gildebevægelsen.

Spørgsmålet om æresmedlemmer har i øvrigt været drøftet flere gange i rådet. Vi finder det overordentligt vanskeligt at pege på medlemmer af bevægelsen uanset hvor meget den enkelte må have fortjent det. Det vil blive utrolig svært at sætte grænser - og at prioritere mellem meget eller særdeles egnede kandidater. Risikoen for devaluering af æresmedlemskab ville dermed være overhængende.

Jeg håber hermed at have belyst forslaget tilstrækkeligt til at vi kan afvikle

det ekstraordinære landsgildeting ultra hurtigt - og måske sætte en ny norm for fremtidige ordinære landsgildeting?

Dit gilde er selvfølgelig repræsenteret i Esbjerg!?! Vi kan ikke undvære netop dit gildes erfaring og ideer i den gensidige inspiration.

På gensyn i Esbjerg.
Niels, LGM

P.S. Har I husket at sætte jubilæumsaktiviteterne 24. og 25. april i gildets kalender?

HUSK KALENDEREN

SCT. GEORGS KALENDER

- og lidt om lokalt ridderarbejde i Faaborg

Riddergruppen i Faaborg-gildet fremstiller hvert år en »Sct. Georgs Kalender« til fordel for ungdomsarbejdet i Faaborg kommune.

Kalenderen fremstilles som en foldekalender i karton, af format A4 og foldet sammen som 4 sider - én for hvert kvartal.

Mindste annonce koster kr. 300,- ,
dyreste kr. 1500,-.

Overskud pr. år ca. kr. 7000,-.

I oktober måned »sampler« de lokale rid-
dere (17 i antal) annoncetilsagn, i novem-
ber trykkes kalenderen hos en lokal
bogtrykker (gbr) til en »fornuftig« pris og i
december fordeles kalenderne, således
at der til hver annoncerende forretning
udleveres 25 - 30 kalendere.

Gildebrødre fordeler derefter restoplaget
og supplerer hvis det ønskes hos annon-
cørerne. Kalenderen fremstilles p.t. i 2500
eksemplarer.

For den lokale riddergruppe er arbejdet
med kalenderen en efterhånden traditionel
og »nem« opgave, som er en fin ingrediens
på et par af 2. halvårs riddergruppemøder.

I øvrigt holder riddergruppen sine grup-
pemøder hos vores ældste ridder - i hen-
des spisestue. Hun ejer et af Faaborgs
ældste og fredede huse og hendes
lavloftede stuer med fine gamle møbler,
originale hanebjælker og et pragtfuld miljø
er et fornemt samlingssted for ridder-
gruppen.

Vi holder ca. 4 gruppemøder om året, de
ledes af Riddermesteren (på valg med
passende mellemrum) - og har altid et
lødigt indhold, med f.eks. et oplæg til
diskussion, indøvelse af en mindre kendt
sang fra gilde- eller højskolesangbogen
eller lignende. Gruppemødet afsluttes så
med lidt spiseri, leveret fra et af byens
bedre madsteder - hvor restauratøren
tilfældigvis er ridder!

Så vi har et godt og aktivt lokalt ridder-
arbejde i Faaborg.

Det skal sluttelig bemærkes, at Sct.
Georgs kalenderens formål, at støtte
ungdomsarbejdet i vor kommune, tages
helt bogstaveligt.

Overskuddet fordeles, efter ansøgning,
eksempelvis til de lokale spejderaf-
delinger, FDF, idrætsforeningernes ung-
domsafdelinger, roklubbens og sejlklub-
bens ungdomsafdelinger samt andre upo-
litiske foreningers ungdomsafdelinger.

Med andre ord: Lille ulejlighed - god PR
for vort lokale gilde!

Med gildehilsen
Stoffer

p.t. udstationeret til Fyns Provincial

KENDER DU EGENTLIG DIN FAMILIE ?

*Under denne overskrift har jeg sendt
nedenstående indlæg til spejder-
korpsets førerblade (Grønt Liv, Broen
og Føremyt).*

Dumt spørgsmål! Selvfølgelig kender
du din familie - og også din spejderfamilie.
Du ved givetvis også, at mange af dine
»gamle« - og måske også nogle af dine
nuværende spejderkammerater tillige er
medlem af Sct. Georgs Gilderne.

Men ved du også, hvor du kan finde dine
»spejdersøskende« i det lokale gilde?

På KFUK-spejdernes pragtfulde landslejr oplevede jeg igen eksempler på manglende kommunikation spejdere og gilder imellem. Det er da ærgerligt, at en trop, der søger økonomisk støtte til polske spejders ophold her i landet, ikke kan finde det lokale gilde. Det kunne nemlig meget vel tænkes, at gildet kunne hjælpe med et tilskud - eller med at finde sponsorer.

Naturligvis er det også gildets ansvar at skabe kontakt, men hvis vi nu prøver fra begge sider, så er chancen for succes væsentlig større.

Gildebevægelsen er som bekendt fælles for alle internationalt anerkendte spejderkorps. Selv i vort lille land er der mange forskellige muligheder for en geografisk opdeling (og dem udnytter vi også flittigt). Derfor kan der være områder i landet, hvor vi måske kan have vanskeligt ved at finde hinanden. Hvis din enhed ikke har forbindelse til et lokalt gilde, vil jeg opfordre dig til at søge kontakten, enten lokalt eller via vort landsgildekontor, 33 32 27 33. Her vil Grethe eller Annie, MAN-TOR 10-14 være klar til at sætte dig i forbindelse med det nærmeste gilde.

Når kontakten er etableret, kan jeg anbefale, at et gildemedlem inviteres til at deltage (enkelte eller alle) i råds-/styrelsesmøder som kontaktperson. Så vil I have en direkte mulighed for at samarbejde og hente hjælp. Det kan også varmt anbefales at få gildet repræsenteret i kommunens Samråd.

Brug os! Vi er stadig medlemmer af spejderfamilien - og en spejder er hjælpsom!

Med spejderhilsen
Niels Rosenbom
Landsgildemester

Hvis artiklen får nogle spejdere op af starthullerne, så er det overordentligt vigtigt, at alle gilder er beredte til at modtage dem godt og positivt. Skulle spejderne mod forventning ikke reagere, så er jorden i hvert fald gødet for jeres indsats. Når vi går ind i jubilæumsåret bør der ikke findes én eneste spejderenhed i dette land, som ikke har kontakt til deres lokale gilde. Held og lykke med arbejdet!

Niels

DU SKAL BARE VÆRE DIG SELV

Hvor tit har man ikke hørt den flotte bemærkning, når man står overfor et problem, hvor usikkerheden afspejler sig i ens forskræmte ansigt.

Hvornår er man sig selv? Jeg har ikke fundet ud af det endnu. Den ene dag skinner solen; alt lykkes, og med de mennesker jeg møder »svinger kemien«.

Så er jeg sådan

Dagen derpå møder jeg måske den snakkende kværlant, og jeg bliver tavs, for en time efter at deltage i en forsamling, hvor perfide og provokerende udtalelser

bevirker, at jeg bliver et snakkende vandfald; rethaverisk og bedrevidende.

Når der diskuteres politik, og det måske i en meget reaktionær forsamling; ja, så er jeg pludselig med det ene ben ude til venstre, og omvendt - snuser de røde faner til mig, kan jeg pludselig gribe mig selv i at udstøde småfacistiske ræb, for bagefter at sige undskyldt det mente jeg ikke. Er jeg bare kværlant eller er det sådan at være sig selv? Man er hele tiden udsat for et bombardement af indtryk, man ikke når at få bearbejdet. Når man tror man har en mening om dette eller hint, så bliver den hurtigt skudt i sænk af nye og stærkere argumenter.

Forvirringen er total.

Sådan har jeg det - og sikkert andre med mig. Kan man håndtere det, så er man nok »sig selv«.

Jeg tror imidlertid, at først når jeg efter dagens dont slumrer ind i en drømmeløs søvn og ens nærmeste hører de velkendte lyde - ja, så er jeg helt mig selv.

fra »BUDSTIKKEN«

Sct. Georgs Gildet i Bagsværd

STRØTANKER

- om at være lykkelig og tilfreds

Hvad skal der til for at gøre os mennesker tilfredse?

Er tilfredshed / lykke ens betydende med at have masser af penge og materielle ting?

Hvad er det vi mennesker jagter efter? Vi har alle så travlt med at opnå alskens materielle goder, og opnå magt. Når vi har nået et mål (materielt mål), har vi travlt med at nå videre, vi skulle jo nødigt gå glip af noget - tænk hvis naboen får det før mig!

Mange glemmer, at være tilfredse - glade for det man har fået. Vi må hele tiden videre.

Denne stræben efter materielle goder er med til at skabe vores forbrugsverden. Jeg kan føle mig helt dårlig når man er i forretninger, de bugner af varer. Kan det fortsætte med denne overflod - overproduktion - af varer? Vi får at vide, at det er nødvendigt at producere mere og mere - så flere kan komme i arbejde.

Jeg tvivler efterhånden på denne påstand. Øgning i produktion alene kan ikke ændre på verdenssituationen. Hvorfor er der trods overproduktion af både det ene og det andet, mennesker der lider nød og dør af sult? Kan produktionen skabe mere tolerance mennesker imellem? Det tror jeg ikke, men hvis vi alle kunne være lidt mere tilfredse med det vi har. I stedet skulle man prøve at vise mere tolerance og hensynsfuldhed overfor hinanden, og undgå at være så magtbegærlige.

På denne måde kan vi hver især gøre hverdagen nemmere for vore medmennesker. Dog slipper vi nok aldrig væk fra denne pengegriske og magtbegærlige verden

*Henning Christensen
Set i Gildebladet fra
Sct. Georgs Gildet i Ølstykke*

Vi kan da ikke blive ved at »koge suppe« på

GAMBIA

der må fornyelse til !

Den replik støder jeg ofte på. Får jeg mulighed for at svare på udsagnet oplever jeg, at i 5 ud af 10 tilfælde er man »stået af« Gambia fordi gilderne har været involveret i projektet i 15 år. Dvs. man ikke har læst og fulgt med i bladindlæg, rapporter, refereren og appeller, - og derfor er man gået glip af den glæde og tilfredsstillelse det er, at se effekten af vor solide og gennem det sidste år massive indsats. I andre sammenhænge er man meget bevidste om, at et U-lands problem ikke kan løses her og nu, at der skal stærke kræfter og store midler til for at det nytter. **Det vi i gilderne i Danmark har bidraget med har nyttet** nok mere end vi aner, - så derfor følg med og yd en indsats !

At støtte Gambia Projektet betyder ikke, at man lader alle andre tiltag i stikken.

Landsgildets handlingsplaner er ikke et enten/eller efter min mening. Initiativer pibler og gror lokalt - **herligt**, og ideen er ikke at presse gilderne noget ned over ørerne, men Gambia arbejdet kan, hvis lysten er tilstede snildt indpasses på den ene eller anden måde i et gildes årsprogram. Hver en hjælpende hånd nytter !!

Hvordan kommen man så i gang ? Læs Sct. Georg. Få Projektets kvartalsblad »**Gambia Revue**« hos Provincialets Internationale Medarbejder. Få en spændende foredragsaften, lån vor vandrestilling eller kontakt Projektgruppen. Vi står til jeres rådighed.

Ved du i øvrigt, at der udelukkende ved Sct. Georgs Gilderne i Danmarks indsats er startet en gildebevægelse i **Gambia** ?

*Hanne Vibe (42 48 17 18)
Gambia Projektet*

SPEJDER- SIND

Ved begrebet spejdersind forstår jeg, at et menneske har en række dyder, som er vigtige i tilværelsen - både for en selv - men så sandelig også for omgivelserne.

Et menneske med spejdersind er god at have som ven. Et menneske med spejdersind er et positivt menneske, som ser lyst på tilværelsen, som ser nøden og træder hjælpende til, som støtter et andet menneske i svære tider og som gør mere end bare det nødvendige i hverdagen. Som

tager del i samfundsanliggender og som ikke giver op, selv når det ser sortest ud. *Som kan indrømme en fejltagelse og lære af det - og som kan tilgive og glemme.....*

Så enkelt kan det siges, og ganske vist ser det ud som selvfølgeligheder, men møder vi ikke af og til personer, som har brug for at få disse tanker at se på tryk. - Er du en af dem?

H.C.
Laugsposten,
1. Sct. Georgs Gilde i København

BEDSTEMØDRE

Bedstemødre er damer, der ikke selv har børn. Så de holder meget af andre folks drenge og piger.

Bedstemødre har ikke noget at bestille. De skal bare være der. Hvis de går en tur går de langsomt forbi grønne planter og kælorme. De siger aldrig »rup dig« eller »skynd dig nu«.

De fleste bedstemødre er tykke, men ikke tykkere end, at de kan snøre vores sko. De bruger briller, og engang imellem tager de deres tænder ud. De kan svare på alt, hvad man spørger om, f.eks. hvorfor hunde hader katte, og hvorfor Gud ikke er gift. Hvis de læser noget for os, springer de aldrig noget over. Og de er ligeglade med, om det er den samme historie hver gang.

Bedstemødre er de eneste voksne, der har tid til noget. Alle børn burde have en bedstemor.

8-årig dreng i »Church Times«
Set i Sporen, Sct. Georgs Gildet i
Frederikssund

HVEM ER JEG ?

Nu gik det lige så godt - jeg har et godt arbejde - et godt familieliv - en varieret og aktiv fritid.

Så bliver jeg »tvunget« til at standse op og tænke lidt nærmere over mit liv. Jeg kan ikke klare den med at sætte mig hen foran mit spejl og tage en snak med mig selv - næh, spejlet blev skiftet ud med jer.

Hvem er jeg egentlig ?

Ligesom hver af jer består mit lille ego af mange ting - ellers var det ikke mig. Vi har alle ting vi værdsætter - ikke nødvendigvis de samme ting - hvis det var tilfældet var vi jo ens, og det ville da være temmelig trist.

Vi er hver især en helhed - måske endda noget helt særligt i andres øjne. Men vi er nu ikke den samme som for f.eks. 20 år siden. Vi ændres - ikke blot på grund af alder, men også på grund af ændringer hos vore omgivelser. Vi søger at bevare helheden - at være i balance og harmoni med os selv og selvfølgelig også med vore omgivelser. Dette bevirker, at vore værdinormer ændrer sig, og prioriteringer for, hvad der betyder mest/meget for én selv også ændrer sig. Ingen af os består af et kassesystem, hvor vi blot kan trække en skuffe ud af systemet og definere betydningen af den skuffes indhold i forhold til indholdet i de øvrige skuffer. Det er snarere som et puslespil, hvor de enkelte brikker med deres usymmetrisk kanter griber ind i hinanden, for til slut at danne en helhed.

Et puslespil kan bestå af få og lette brikker at placere, men det kan sandelig også bestå af mange vanskeligt placerbare brikker. Mange brikker må flyttes om, fordi de ikke var helt rigtigt placerede - og det er jo heller ikke hver dag man er lige motiveret for at »lege med puslespil«.

Brikken »gildebror« - hvis det da ikke er flere brikker, der skal danne »gildebror« - er vanskelig at pille ud af sammenhængen. Piller man den ud, bliver der et hul af en vis størrelse - afhængig af betydningen for det samlede billede - helheden. Nu kan det godt være, at der er dage, hvor »gildebror« kun er én brik, men der kan sandelig også være dage, hvor »gildebror« er flere brikker. Det er et spørgsmål om prioritering blandt alle de betydninger, der alle har værdi for mig.

Det at være gildebror kan ikke gøres op i mål og vægt som en fast størrelse. Men det betyder noget for mig at være gildebror. Brikkerne skal være der for at mit puslespil kan gå op - danne en helhed.

Nu er gildebror jo mange ting - det er alvorligt arbejde - det er kammeratligt samvær. Det er også hvilestedet efter en stressende dag. Det er, hvad du lægger i det - og det gør jeg så!! Sådan tror jeg, at vi alle har det - eller i hvert fald de fleste af os. Hvis vi har det godt i hinandens selskab - hvadenten det er i festlig lag eller i en arbejdssituation - ja, så vil vi vel alle - måske ubevidst - ved vor adfærd være medvirkende til, at Gildet ikke bliver statisk, men derimod bevægeligt og fleksibelt.

I forbindelse med, at jeg i dag har sagt ja til at lade mig optage som væbner, har jeg dermed også sagt ja til at tage medansvar for, at Gildet bliver et godt sted for os alle at mødes i. Hvis vi alle er os vort medansvar bevidst, er der ingen grund til at lave forandringer - de kommer helt af sig selv

ud fra den enkeltes behov for aktivitet og motivation. Jeg vil gerne opfattes som motiverende, hvis jeg også må få lov til at modtage motivation. Sådan har du det vel også? Så længe dette fungerer, er der vist ingen af os, der har ønsker om at forandre noget ved Gildet.

Dette var et væbnersvar, hvor spørgsmålet lød:

Har det betydning for dig at være medlem af Gildet?

Har medlemskabet givet dig lyst til at forandre noget ved Gildet?

*taget fra »HUSKATTEN«
18. Sct. Georgs Gilde i København*

SMILET

Husk altid at: et smil koster intet, men giver meget. Det gør den rig, som modtager det, uden at gøre den fattig, som giver det. Det kræver blot et øjeblik, men mindet om det kan ofte leve for bestandigt.

Ingen er så rig eller mægtig, at han kan undvære det, og ingen er så fattig, at han ikke kan blive rig ved det. Alligevel kan det ikke købes, tippes, lånes eller stjæles, for det har kun værdi, når det gives. Nogle er for trætte til at give et smil - giv dem et!

For der er ingen, der trænger mere til et smil, end den, som ikke længere har et smil at give andre.

*Grethe
Gillerød Posten*

LYKKE

Inspireret af Baden-Powells bog »På Ridderfærd«.

Om den sande lykke siger han blandt andet: Ja, men hvad er da lykke? Der gives mange forskellige definitioner herpå. Der er mange, som vil sige, at rigdom og magt er lykke. De som siger således, gør sig imidlertid skyldige i en stor fejltagelse, thi erfaringen siger netop, at det, som er mest værd at eje her i verden, er de ting, som ikke kan købes for penge. Livets lære viser os også mange eksempler på, hvorledes rigdom har givet anledning til alt andet end lykke.

B.P. fortæller om verdens rigeste mand, der trods sine mange millioner, aldrig kunne spise sig mæt, fordi hans mave intet kunne tåle, og derfor udelukkende måtte leve af bygsuppe og kiks.

Kender I beretningen om den mægtige kejser, der besad alle livets goder og alt, som kunne købes for penge - men som alligevel ikke var lykkelig. Altid trist i sind, mismodig og aldrig rigtig glad. Så gik han til en klog mand og søgte råd - og fik det råd, at hvis han kunne finde en virkelig lykkelig mand og få lov til at låne hans skjorte og sove i den blot en eneste nat - så ville han selv blive lykkelig.

Alle hans tjenere blev sendt ud over landet for at søge; længe søgte de forgæves, men endelig langt ude i en øde egn fandt de en fattig fårehyrde, der traliede og sang dagen lang - og selv påstod, at han var det lykkeligste menneske på jorden. Da tjenerne så spurgte ham, om kejseren kunne få lov til at låne hans skjorte, svarede han med et stort smil:

»Ja, hvis blot jeg ejede en skjorte, - men jeg har aldrig haft en skjorte på.«

Den ejer lykken, som kan glæde sig blot over at være til.

Sporen,

Sct. Georgs Gildet i Frederikssund

Hvad forstår du ved en positiv livsanskuelse

Livsanskuelsen fødes i vor barnetro - ændres, tager form, modnes - mere eller mindre i takt med personlig udvikling, men med dyb rod fæste i barnetroen, eller med denne som fundament at bygge på.

Med Guds bud om næstekærlighed som mursten på sit fundament er jeg overbevist om, at man får det smukkeste og varmeste hus - tilmed et hus, der står sikkert i regn og storm.

En positiv livsanskuelse: »du skal elske din næste som dig selv«. I dette bud ser jeg en sammenfatning af alle 10 bud.

Du skal elske - være venlig imod - din næste - den, der i dag trænger til dig - som dig selv, han er et menneske som du.

At holde det bud - og dermed alle 10 bud - ikke blot i tanke og ord - men i særdeleshed i handling - burde ikke være svært - og jeg mener, det er en positiv livsanskuelse.

Dog er dette ikke nok. Man skal gøre gode gerninger, være rar og hjælpsom og give almisser, for at andre kan se, hvor godt et menneske man er, men .....

Citat fra Paulus' brev til romerne, kap. 12, v. 9-10: »Kærligheden skal være op-rigtig, - afsky det onde - hold jer til det gode, vær hverandre hjerteligt hengivne i broderkærlighed, - kom andre i forkøbet med at vise ærbødighed«.

Den græske filosof Sokrates (ca. 400 f.Kr.) havde i sandhed en positiv livs-an-skuelse. Han gik rundt i Athens gader og talte med unge mennesker, - hans bud-skab var: »Kend dig selv«, hans filosofi: »Har man først erkendt det godes natur, kan man ikke andet end gøre det gode - heri består den sande lykke«.

Den sande lykke - den oprigtige kærlig-hed - den positive livsanskuelse - giver dig muligheden for at se:

1. *Gårdagens bekymring og ærgrelse som fortid,*
2. *Dagen i dag som en gave, du kan bruge til gavn og glæde for dine medmennesker,*
3. *Dagen i morgen - husk, det er den første dag i resten af dit liv.*

Man skal leve hver dag, som om det var den sidste -og er den ikke det - hvorfor så være triste.

Under min bearbejdning af spørgsmålet positiv livsanskuelse har jeg fundet noget frem, som i dag har fået større værdi for mig end tilforn - nemlig min spejderbøn, hvorfor jeg vil slutte med:

*Kære Far i høje himmel
hør mit hjertes stille bøn:
hvor jeg er i verdens vrimmel,
lad mig færdes som din søn,
lad mig leve Dig til ære,
hædre Danmark, Far og Mor,
andre folk til nytte være -
lyde spejderlovens ord.*

*GH/1.gilde
Sct. Georgs Gilderne i Odense*

EN VEN

At ha' en ven er mægtigt fint - men at være nogens ven er næsten endnu bedre.

Det er som at vågne og mærke, at solen skinner. Men en ven er noget meget mere.

En ven er nogen, som tænker på en, når man er borte, nogen som krydser fingre, når man skal gøre noget svært.

Man føler sig aldrig rigtig ensom, når man har en ven.

En ven synes om en, selv om man har været dum.

En ven lytter til hvad man siger og for-søger at forstå, hvad man mener.

Men en ven holder ikke kun med en, en ven siger også imod - for at få en til at tænke efter.

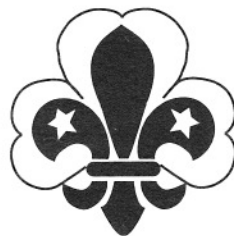
En ven lærer en at synes om nye ting, ting som man ellers ikke var kommet på.

En ven er en, som altid har tid, når man kommer.

Ven er et godt ord - ja - det er næsten det bedste ord.

Alle kan blive ven med nogen, bare man ikke har så travlt, at man ikke mærker, når nogen vil være ens ven.

*Ukendt forfatter
set i Gammel-Uglen, Sct. Georgs Gildet
i Hammel.*

YDMYGHED

Sommeren igennem har roserne blomstret i vore haver, og endnu blomstrer enkelte som symbolet på sommerens sidste rose. Man kunne vel med rette betegne blomsten som »**Den yndigste rose**«, men vi ved jo alle, at **det** er et tilnavn, som kun **én** har ret til at bære. Dette ifølge digteren Brorson, som i sin salme beskriver en egenskab der næsten er glemt. Hvad hed så denne egenskab, der i sig selv er som et smykke?

Den fik navnet: Ydmyghed.

Det er ikke noget botanisk udtryk eller navn, og heller ikke så svært at huske som de latinske, - men det er for mange næsten umuligt at få denne rose til at trives. At være ydmyg er nemlig ikke det samme som at ydmyges, og ikke det samme som, at man forringes.

Det mærkelige, er at den ydmyge ofte er et langt større menneske end dem, der sætter sig selv på de fremtrædende poster. Denne smukke blomst er desværre ved at uddø i vore dage - sjældent finder man den - for, stærke som junglens ranker skyder andre vækster sig hen over den, så kun **de** kan ses i mængden.

Men de der har kendt et oprigtigt ydmygt menneske, har lært noget deraf. De så her de smukkeste egenskaber, man kunne ønske at finde hos et menneske. De trænger sig ikke frem i første række, men må hentes derop af dem, der kender deres værd. De gør godt i det stille, de er taknemmelige, de henter deres styrke indefra. De bøjer deres hoved i erkendelse af, hvor langt de er fra idealet, og det de så gerne vil nå.

De, som har det svært her i livet, søger den ydmyge, en »Mother Theresa«-type, som ikke ser ned på dem, men som i sin milde dom og i sin varme menneskelige forståelse er det smukkeste billede på næstekærlighed, vi kan tænke os.

Denne egenskab må vel være noget af det, der er tænkt på i de paragraffer i gildeloven, der lyder:

At have respekt for det som har værdi for andre og at hjælpe andre.

Mine venner - vi har noget at stræbe efter.

*5 minutter Sct. Georg
Borge, 16. København*

AT LEVE ER EN GLÆDE

Vær trofast, vær trofast
du menneskesøn.

Vær trofast i lys

og vær trofast i løn.

Vær tro mod din bror

og vær tro mod din brud.

Vær tro mod dig selv

og vær tro mod din Gud.

Vær tro i dit krav

og vær tro i din bøn.

Vær tro uden tanke

på vinding og løn.

Vær trofast, vær trofast

du menneskesøn.

Vær tro mod dig selv
mod det inderste i dig selv,
mod det, der er dybest i alle menne-
sker.

Vær tro mod **GLÆDEN**.

Glæden, der er der, når du er blandt
andre.

Glæden, du kan give til dine medmen-
nesker.

Dejligst af alle glæder
er glæden for slet ingenting.
Ikke for noget, du kan eller ved.
Glæden for intet - og glæden for alt.
Glæden, fordi du er til.

Det lille barn fanger hurtigt, at det blot
ved at smile ser glæde hos sine omgivel-
ser. Vi fornuftsmennesker kalder det for
en grimasse, ondt i maven måske, men
barnet fornemmer hurtigt reaktionen: de
store mennesker smiler tilbage - og der
skabes trykthed og varme.

Glæden er som et lys,
tænder du det for andre
flyder dets skin tilbage på dig selv.

Det lille barn kan vise glæden, men vi er
voksne og sommetider har vi svært ved at
vise hinanden glæden. Vi er så forbe-
holdne, forlanger noget for noget - da i al
fald en tak.

Sommetider er glæden endda blevet
helt borte, og det er da så viseligt indrettet,
at den ikke kan købes for penge. Lige-
gyldigt hvor meget du har, og hvor meget du
anstrenger dig, kan det ikke lade sig gøre.

Måske er du kommet ud af sengen til
den forkerte side. Måske har alt og alle
vendt sig mod dig og din mening. Intet
duer, og du har det med andre menne-
sker, som Storm-P siger det:

Nogle spreder glæde, hvor de går.
Andre spreder glæde, når de går.

Glæden er i os alle. Det kan være, den
ligger lidt gemt, men den kan findes frem,
og det er endda sådan, at man kan lagre
den - og bruge den i dårlige tider. Man kan
endog dele ud af den, og man vil da
opdage, at man får mangefold igen.

Sorg er tab af glæde, men glæde er ikke
tab af sorg. Sorgen kan være så stor, at
den kvæler glæden. Den kan have et
navn, men den kan også være navnløs.
Den kan være så stor, at den lammer et
menneske, så ingen glæde - stor eller lille
- mere kan leves.

Dybest af alle sorger
er sorgen for slet ingenting.
Ikke for noget, du ved eller har.
Sorgen bare, fordi du er til
og går på den tågede jord.

At leve er en glæde.

At være med i et fællesskab i Sct. Ge-
orgs Gildet er en glæde. En glæde, der er
så stor, at den må give os et overskud til
at dele **den** ud til andre.

Vor gildelov og vort gildeløfte erindrers os
derom.

*fra »VADESTEDET«
Sct. Georgs Gilderne Vejle*

MEDANSVAR

Enhver gildebror gør sit bedste for
... at tage medansvar i familie og samfund.

Vi gildebrødre er et ganske almindeligt udsnit af vort samfund, og dermed er nok de fleste politiske opfattelser repræsenteret, når vi er samlede. Det er dog en hævdvunden skik, at vi ikke forsøger at overbevise hinanden og påvirke hinanden i vore private politiske ideologier og holdninger.

Men vi har lovet at holde gideloven, og i den står der bl.a., at en gildebror gør sit bedste for at tage medansvar i familie og samfund.

Vort medansvar i familien kan vi vist ikke undgå at leve op til, i og med vi hele tiden bliver nødt til at tage stilling til store og små glæder og problemer i dagligdagen.

Hvordan går det med at tage medansvar, når det gælder forholdene *ude i samfundet*?

Vi må aldrig glemme, at *samfundet er dig og mig* og ikke bare alle de andre. Vi kan ikke leve op til vort medansvar ved at sidde i sofaen og ærgre os over, hvad vi synes de folkevalgte gør på en tilsyneladende ufornuftig måde. Det er selvfølgelig mest på det lokale plan, vi måske føler den umiddelbare effekt af de offentlige afgørelser, og det er nok også her, der er størst mulighed for at vore tilkendegivelser havner hos adressaten.

Det er vigtigt, at vi forsøger at nå frem til et standpunkt, som gerne skulle være resultat af vore overvejelser, som igen har baggrund i tilgængelige oplysninger. Det

var lidt meget, men vi bør tage stilling ud fra relevante facts og ikke ud fra rygter.

Det var dejligt her i sommer, at se en gildebror være ude med et læserbrev i den lokale. Undskyld, Anje, at jeg bruger dig som eksempel, men det kalder jeg *at tage medansvar*.

*Asger Fredslund-Hansen
Fra NYT, Kronborg Distriktskilde*

SPEJLET

Der går nogle folk omkring dig
- dem du møder hver eneste dag:
de har knappe - lukkede miner,
men der findes et menneske bag.

Du tænker, hvor er de dog mutte -
og vover ej komme dem nær -
for man søger jo helst de glade
ej én der er sur og tvær.
Sådan går vi iblandt hverandre
i dage, måneder - år
mens maskerne stivner og tørrer
og skjuler de størknede sår.

En dag får man talt med en anden,
siger - Jensen han er da et kvaj -
men den anden er ærlig og svarer
- tænk det siger han også om dig -

Man står lidt beklemt og funderer
- jamen Jensen han er nu så stejl;
men om rigtigt man tænker det efter
har man blot set sig selv - i et spejl.
Jens Skive

*Set i Sporen, Sct. Georgs Gildet i
Frederikssund*

DET ER DEJLIGT AT LEVE

Somme tider er det dejligt. Helt uden at det føles stort og mærkværdigt. Ganske uden at der sker noget særligt. Bare dejligt alligevel, som et smil der breder sig både uden på og indeni kroppen. Det er dejligt at leve.

Det er dejligt at være sulten og spise sig mæt. Det er dejligt at slukke tørsten med vand. Det er dejligt at have lyst til at le og have noget at le ad - og det er dejligt at være søvngig og sove ind. Det er dejligt at leve, sætte sig ned og bare være i ro. Hvile hovedet. Se et menneske over for en, lytte og lade samtalen komme. Se på børn, der leger, tage et af dem på skødet, bare sidde og holde om det en tid. Og det er dejligt at være alene, når ensomheden er venlig og fuld af ro.

Det er dejligt ikke at behøve så meget, ikke have dårlig samvittighed over det, man ikke gør; det er dejligt at forsone sig med mangler og uformåenhed.

Det er dejligt ikke at have så meget at kræve, hverken af dig selv eller andre. Det er som smilet kom, da kravene forsvandt. Ja, det er dejligt at leve, når bekymringen er forsvundet ud af ens tilværelse - når verden ikke længere føles så forfærdelig trang og lille, men man har indset, at den kan blive for stor. Det allerbedste, det smukkeste og fineste, det blideste og største, det findes jo der, for ens forblindede øjne: Glæden. Trygheden.

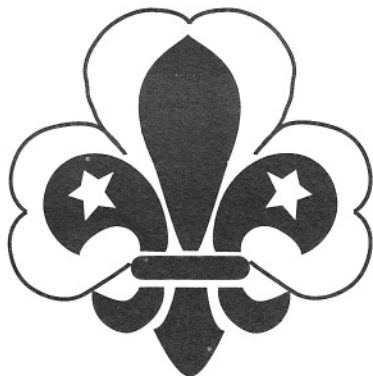
Samværet med dem man holder af, et samvær, der er rigt nok menneske mod menneske. Sæt dig ned hos et barn, uden at have noget at tale om, uden nogen bog at læse op af, uden et stykke legetøj at vise frem - og du vil se, at barnet kan den kunst, vi voksne har glemt!

Det er dejligt at leve. Et eller andet sted længst inde i mennesket måtte der alligevel findes et stykke ro gemt.

*Hanne Werling, 2. Sct. Georgs Gilde i
Kolding*

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 5851 Janderup 75 25 85 28

Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 66 16 56 83

Landsgildeskاتبester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 53 52 80 66

Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900 Frederikshavn 98 42 77 08

Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110,
Reersø, 4281 Gørlev 53 55 90 04

Vicelandsgildeskاتبester Svend Erik Jensen,
Kapritolievej 12, 9380 Vestbjerg 98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Tove Borup,
Silkeborgvej 70, 8653 Them 86 84 89 89

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 75 17 37 89

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 62 61 81 81

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 53 43 55 92

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 31 70 43 29

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

INTERNATIONALT UDVALG, formand
Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 42 99 68 41

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 98 12 52 22

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 19,
8450 Hammel 86 96 13 74

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19,
6000 Kolding 75 50 73 62

Fyn: Ebba Hartmeyer, Farsbøllevej 1, Gamby,
5471 Sønder sø 64 83 10 63

Nord- og Nordvestsjælland:
Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 42 19 20 15

Storkøbenhavn og Bornholm:
Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 53 66 94 13

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev 53 83 45 23

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Klosterbakken 22,
3500 Værløse 42 48 17 18

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Ålborg SV ..... p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4,
5700 Svendborg 62 22 11 60

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 53 43 12 50

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 31 75 94 85

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F 54 85 42 32

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 53 61 64 63

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 86 32 08 71

KIRSTEN LACHOW

SUNDBYVEJ 1

3600 FREDERIKSSUND

UNDSKYLD, JEG PROVOKERER

Kender I den vending. I talt og skrevet sprog buldrer det os i møde fra gildeblade og fra gildehallens højsæde.

Jeg kan huske tidligere statsminister Hilmar Baunsgaard, der »indførte« vendingen »... i dette land«. Det lød smart, og de fleste politikere tog vendingen til sig, og i mange år hed det ikke Danmark, men dette land. Så var der da heldigvis en ny generation af politikere, der fandt ud af, at der var mere effekt i at sige i Danmark - og sådan skifter tiderne og brug af ord.

»Det kan godt være I føler dette provokerende« eller »Dette indlæg er ment

som en provokation« er vendinger gildebrødre - navnlig ledelser og under »5-min Sct. Georg« - bruger mere og mere i flæng. Ja, ofte er der ikke skygge af provokation i det frembragte, andre gange bliver en provokations spænding totalt ødelagt, netop ved at gøre opmærksom på, at det var altså det der var tilsigtet.

Hvis man ønsker at provokere, så må det være for at vække nogle følelser, forstærke nogle holdninger eller skabe en »hovsa« hos den undrende læser/tilhører. Man kan i gildehallen tilføje, at såfremt nogen ønsker en snak om emnet, så er man villig til det.

Nuvel, hvis man vil bruge virkemidler som provokation, over- eller underdrivelser m.m., så gør det, men hvorfor ødelægge det hele ved at sige »undskyld jeg provokerede« - det fjerner ligesom biddet i indlægget.

red.

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33 fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer. IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 45 23 - Telefax 53 83 55 22.